

Η ΝΟΜΙΚΗ ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ ΕΝΝΟΜΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

I. Κρατεί μεγίστη διχογνωμία για τη νομική φύση της καταβολής, δηλαδή περί του εάν αυτή αποτελεί μονομερή ή διμερή δικαιοπραξία (σύμβαση) ή υλική πράξη¹.

II. Το είδος της νομικής φύσης της καταβολής έχει σημαντικότερες έννομες συνέπειες, τόσο για την εγκυρότητά της, όσο και για την απόδειξή της.

Ειδικότερα, εάν αυτή συνιστά (μονομερή ή διμερή) δικαιοπραξία, τότε για την εγκυρότητά της απαιτείται ο εξοφλών να είναι ικανός να δικαιοπρακήσει, ενώ εάν συνιστά υλική πράξη δεν απαιτείται δικαιοπρακτική ικανότητά του και, περαιτέρω, ως υλική πράξη, ήτοι μη υπαγομένη (κατά μία άποψη) στον κανόνα της ΚΠολΔικ 393 § 1, παραδεκτώς αποδεικνύεται και με μάρτυρες, ανεξαρτήτως του ποσού της² εξ άλλου, εάν η καταβολή συνιστά σύμβαση, τότε η απόδειξή της υπόκειται στον κανόνα της ΚΠολΔικ 393 § 1, οπότε προς τούτο επιτρέπονται μάρτυρες μόνον εφ' όσον το ποσό της είναι μικρότερο του ποσού που αναφέρεται στην ανωτέρω διάταξη του ΚΠολΔικ².

¹ Βλ. ενδεικτικώς **Απ. Γεωργιάδη**, ΕνοχΔ Γενικό Μέρος, (έκδ. 1999), § 45 περιθ. αριθ. 4-6 σελ. 458-459, όπου και παράθεση της συναφούς θεωρίας και νομολογίας. **Φραγκίστα/Φαλτσή**, Δίκαιο αποδείξεως, (έκδ. 1985), § 181 σελ. 193-194, όπου και άλλες παραπομπές. **Νικολόπουλο**, Το δίκαιο της αποδείξεως, (έκδ. 2005), § 17 II A 5, σελ. 194-195). **Μαργαρίτη**, Ερμηνεία ΚΠολΔικ I (έκδ. 2012), υπό το άρθρο 393, § 5 σελ. 726, όπου και η συναφής θεωρία και νομολογία. Έ

² **Απ. Γεωργιάδης**, ανωτ. περιθ. αριθ. 6-7, σελ. 458-459. **Νίκας**, Πολιτική δικονομία II (έκδ. 2005), § 83 περιθ. αριθ. 11 σελ. 475.